

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Pastorală de Crăciun a Prea Sf. Sale Episcopului
nostru Nicolae Ivan.

Dr. I. Vască: De Nașterea Domnului.

Prof. Dr. A. Buzdug: În fața sfântului Prunc.

Prof. Dr. G. Stănescu: De sărbători.

Cronică. — Circulară și Comunicat oficial. —
Concurs pentru întregirea postului de paroh
din Stâna.

Nr. 8004—1931 Pres.

NICOLAE

Din mila lui Dumnezeu Dreptcredinciosul Episcop al Eparhiei
Vadului, Feleacului și Clujului.

Prea Cucernicilor Protopopi, Cucernicilor Preoți și tuturor Dreptcredincioșilor Creștini din
reînviata Episcopie a Vadului, Feleacului și Clujului, har și pace dela Dumnezeu, Părintele
Ceresc, iar dela Noi salutarea și binecuvântarea Noastră Arhierescă.*)

„Și cuvântul trup s'a făcut, și s'a sălășluit întru
noi, și am văzut slava lui, slavă ca a unui născut din
Tatăl, plin de dar și de adevăr.“

Ioan I. 14.

IUBIȚILOR MEI FII SUFLETEȘTI,

Dumnezeul duhurilor și a tot trupul, Dumnezeul cel mare și puternic, ziditorul
celor văzute și celor nevăzute la plinirea vremii, a luat prin fiul Său Isus, chipul umilit
al omului.

S'a născut acum 19 sute de ani, din preacurata Fecioara Maria, în peștera să-
racă din Vifleimul Iudeii, și s'a arătat lumii cufundată în întunec și rătăcire, spre a
o mântui.

Sărbătoarea strălucită de azi, este cea mare și neuitată zi, care ne aduce a-
minte de Nașterea minunată a Fiului lui Dumnezeu Isus, — „Și cuvântul trup s'a făcut
și s'a sălășluit întru noi, și am văzut slava lui, slavă ca a unui născut din Tatăl, plin
de dar și de adevăr“. (Ioan I. 14.)

Pretutindenea în bisericile noastre, înălțate spre mărirea lui Dumnezeu, întru
numele dumnezeescului său Fiu Isus, răsună astăzi cântări de laudă și de mulțumire.
Dela slăvita zi a Nașterii Fiului lui Dumnezeu, și până în zilele noastre, au trecut
veacuri de sbucium și de suferințe, de lupte și jertfe nesfârșite. Oamenii, cari au urmat
cărările arătate de învățăturile Lui, s'au încredințat ce binefacere a fost pentru lume în-
truparea Fiului lui Dumnezeu.

Născut în peșteră săracă fără podoabele și scutecele de mătasă obicinuite azi, a
învățat pe oameni, să nu râvnească numai la stări de mulțumire și belșug, și să nu
desprețuiască sărăcia, care poate fi cea mai puternică școală a vieții.

Pășind blând și smerit în mijlocul poporului, l-a învățat să prețuiască blân-
deța și smerenia.

*) Să cetește în ziua primă a Nașterii Domnului în toate parohiile, iar în cele administrate în ziua a 2-a.

Răbdând hulă și nedreptate în lupta pentru adevăr și lumină, a propovăduit isbânda adevărului și a virtuții în lume;

Suferind chinuri și dureri pân' la încheierea vieții sale pământești, a dovedit tuturor ce neputincioasă e patima și ura, asuprirea și împilarea celor răi și ce putere nebănuită cuprinde bunătatea și iubirea, mila și dreptatea celor buni.

Azi numele Mântuitorului Isus se rosteste cu evlavie și bucurie, de toți câți au crezut și chiar și de către cei ce n'au crezut în izvorul dumnezeesc al ființei Sale.

Cu sufletele curate și curățite de grijile și necazurile vieții, cu inimile pătrunse de bucurie și înviorare să'l întimpinăm și noi pe Isus cel născut din Fecioara curată și să ne bucurăm că ne-a învrednicit Dumnezeu să putem prăznuii aceasta mare și sfântă zi, — pentru că din plinirea ei am luat și vom lua, dar pentru dar. (Ioan I. 16).

Cunosc, iubitorilor mei fii sufletești, greul ce apasă asupra voastră, cunosc că zilele prin care trecem sunt grele, știu că credincioșii noștri dela munte și din părțile Maramureșului luptă cu neînchipuite suferințe, văd, că hambarele sunt goale, vitele nu au preț, — cametele apasă greu asupra celor ce s'au îndatorat, — unii de nevoie mare, unii cheltuind și fără rost — în nădejdea unor zile mai bune. Slujitorii sfintelor noastre Altare, sunt mai aproape de sufletele voastre. Ei v'aud suspinele, ei vă văd suferințele și lacrimile, ei vă ascultă tânguirea și amarul, în care vă duceți greul vieții de pe o zi pe alta, pentru că și ei, mulți, foarte mulți, sunt aproape în aceeași osândă, mai ales cei cu copii la școale, cu cheltueli mari, o duc și mai greu, ca economii noștri.

Unii spun, că vremuri mai grele nu s'au pomenit pe lume, ca cele prin care ne sbatem și frământăm noi.

Munca din straja dimineții până 'n noapte pentru de a câștiga pâinea de toate zilele, nu are prețul cel adevărat; sfârșești ziua istovit de lucru, de amar și de durere, ca să-ți faci datoria către Stat, către țară, către familie, — și către alții, cari Te-au ajutat la necaz.

Între astfel de împrejurări grele — unde vom alerga decât la Tine Doamne al puterilor, la Tine Fiul lui Dumnezeu, ca să ne ocrotești, să ne iei sub aripile Tale și să nu ne lași în brațele fărădelegii și ale pierzării!

Se vor găsi destui, ca să vă împingă la fapte rele, și rușinoase, se vor găsi cari să vă povățuiască să ieșiți din calea legii și să apucați calea fărădelegilor, să vă rușinați casa, copiii și soțiile, să stricați numele bun al strămoșilor și moșilor voștri, dar voi iubiți fii sufletești, nu urmați calea aceasta a răsvrătirei, rugativă și lucrați, cruțați și reduceți-vă trebuințele la cele mai de lipsă ale trupului și sufletului — și Dumnezeu va fi în tot locul cu voi, vă va apăra și nu vă va lăsa să cădeți în ghiarele păcatului. Alungați din jurul sufletului vostru, pe cei ce se apropie de voi, cu îndrumarea să ucideți, să furați, să mințiți, să necinstiți viața și avutul deaproapelui.

Pentru că sfârșitul fărădelegilor este pedeapsa, temnița, disprețul lumii, scoaterea din rândul oamenilor buni și cinștiți.

Vă recomand deci, ca *fii luminei să umblați, că roada duhului este întru toate bunătatea, dragostea și adevărul*, cercând ce este bine, plăcut Domnului — să nu Vă amestecați în faptele cele fără de roadă ale întunerecului, ci mai vârtos să le defăimați. (Efes. V. 9—11.)

Așa ne îndeamnă apostolul, așa Vă îndemn și eu pe voi.

Deși greul vieții este mare, neajunsurile nemăsurate și grijile par fără de sfârșit, — dar dacă ne dăm bine seamă, au fost timpuri și mai grele ca acum și Domnul ne-a mântuit, soarele ce încălzește și nutrește a răsărit — dacă nu de dragul celor răi, ci de dragul pruncilor nevinovați, de dragul bătrânilor cari caută zi și noapte spre cer și se roagă pentru liniștea văzduhurilor — și pentru ușurarea poverilor apăsătoare.

Plângerea noastră, dacă cercăm viața lui Isus, nu e întemeiată, doar casa lui a fost o peșteră săracă, masa lui a fost rugăciunea, și postul, învățând și făcând binele oamenilor. Îndemnul lui neîncetat a fost „*nu Vă grijiți ce veți mânca, ce veți bea, sau*

cu ce vă veți îmbrăca, că aceste toate neamurile le caută, căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate celelalte se vor adăuga vouă". (Mat. VI. 31—33).

Îngrijiți pentru cele trebuitoare vieții voastre, ale soțiilor și pruncilor voștri, dar lipsurile mărunte n'au să vă copleșească sufletul și mai puțin să vă depărteze dela calea adevărului. *Greutățile zilei*, nu e iertat să vă turbure judecata cea limpede, nici să vă abată dela calea lui Dumnezeu și a Bisericei.

Mângăere în clipe grele la Dumnezeu să o căutăm și numai la el o putem afla.

Numai nebunii — își curmă firul vieții, când se găesc la vre-o strâmtoare, fără să se cugete că viața este un dar dela Dumnezeu, el o poate cerc dela noi, potrivit vocii Sale celei Sfinte.

Dar aceasta este și o lașitate, căci neamul nostru, care a suferit lanțurile cele grele ale iobăgiei, — nici odată nu s'a dat la astfel de fapte urite și nesocotite.

A trăit cu nădejdea în Dumnezeu și a scăpat teafăr din toate suferințele, cari i-au fost sortite să le poarte.

Însuflețiți de puternica armă a credinței, luminați și încălziți de pătrunzătoarea flacără a legii noastre strămoșești, să pornim cu curaj și puteri înainte pe anevoioasele cărări ale vieții.

Nădejdea mea este Tatăl, scăparea mea este Fiul și acoperământul meu este Duhul Sfânt — să ne fie rugăciunea zilnică de a putea trece cu bine peste împrejurările grele de azi.

Fiți următori lui Dumnezeu, ca niște fii iubiți și umblați întru dragoste, precum și Hristos ne-a iubit pe noi. (Efes. V. 1. 2). Chiar că timpurile sunt grele să ne ajutăm unii pe alții, și să ne bucurăm de binele deaproapelui nostru și să ne întristăm de necazurile lui. Întru aceste vă vor cunoaște pe voi, că sunteți creștini, sunteți fii ai lui Dumnezeu.

Din prisosul casei și mesei noastre să dăm și celor lipsiți, să nu uităm de orfani, de văduve și de neputincioși mai ales în zile ca și ale praznicului de azi.

Să facem faptele milei cei trupești, cum ne învață sfânta noastră biserică, — pentru că — ne-a învrednicit Dumnezeu, ca cel puțin pânea de toate zilele să nu ne lipsească, cum lipsește în alte țări, odinioară bogate și înfloritoare.

E drept că și la noi s'au sporit numărul celor lipsiți, — și pe aceștia, cari nu din vina lor au ajuns în lipsă și sărăcie să nu-i dăm uitării.

Toate neamurile de pe pământ, au bogații și săracii lor.

Aiurea este organizată mai bine ajutorarea săracilor. Și până se va face și la noi o lege pentru ajutorarea nevoiașilor de către cei tari și sănătoși să nu fim nepăsători de cei ce se sbat în ghiarele sărăciei și golătății. Ar fi de zeci de ori dureros, ca în țară roditoare ca a noastră să moară oameni de foame, și în țara cu păduri, să moară oameni de frig.

Și când vă îndemnăm să sprijiniți pe săraci, nu putem îndestul să Vă cerem să grijii de Țara, care este a voastră, de biserică, care este tot a voastră, de armată, care ne apără avutul și granițele de dușmani cutropitori, — cu un cuvânt să dăm Cesariului ce este al Cesariului și lui Dumnezeu, ce este al lui Dumnezeu.

Să nu luăm în deșert dregătoriile, căci ele sunt dela Dumnezeu rânduite. Închipuiți-vă că ce s'ar întâmpla cu voi, cu casa și masa voastră, cu pământul și produsele muncii voastre, dacă nu ar fi păzite de străjarii legii, de ochiul județului și de oamenii cârmuirii?

Ușor v'ați putea trezi, că ați așezat vinul în bute și peste noapte au venit pețitorii — să-l fure, ați așezat grâul și cucuruzul în hâmbar, și ar veni leneșii și bețivii și s'ar însuși munca voastră.

Să ținem socoteală de rânduelile bune, de siguranță acasă și la drum, și să contribuim cu toții, ca din țara noastră, din satele noastre să lipsească toți cei ce ar putea să ne strice numele bun, — și să ne amenințe cu foc și cu sabie.

Mulți dintre voi cetiți și ziare. Ați aflat, că din Rusia pravoslavnică de altădată, bolșevicii au făcut un iad, — bisericile sunt transformate în case de rușine și de petreceri desfrânate, altarele distruse, icoanele sfinte folosite pentru scopuri grețose și înspăimântătoare.

Roadele de peste an — se adună la primărie și de-acolo să împart celor ce au muncit și celor ce n'au muncit, după bunul plac. Și partea primită e neîndestulitoare, amenință cu foamete pe agricultori și copiii lor, și în strâmtoarea lor, în grija pentru ziua de mâine, dacă rețin ceva în ascuns din munca lor, — îi pedepsesc cu închisoare, cu Siberia, cu glonț și cu sabie — cu bătaii crâncene, ca pe cei mai mari făcători de rele.

Iată deci de ce trebuie să prețuim liniștea și siguranța, ca să aibă preț muncă și cruțarea noastră. Dușmanii cari ne pizmuesc sunt mulți, ca nisipul mării, — și nu-i putem învinge decât fiind trezi și înțelepți, curați, iubitori de Dumnezeu și Lege. Până acum avem mângăerea, că uneltirile viclene nu au prins rădăcini în popor.

Mă apropiu deci de voi cu iubirea cu care m'am apropiat totdeauna decând cu voia lui Dumnezeu am ajuns păstoriul vostru sufletească și Vă pun la inimă, să dați ascultare sfatului ce vi-l dă Părintele vostru iubitor, cum ați dat totdeauna în trecut. Ascultarea cu care ați cinstit povețele mele, cred că nu va lipsi nici acum, în aceste vremi grele.

Vă doresc deci, ca Sfintele Sărbători să fie zile de reculegere sufletească, de întărire în cele bune, — și să le petreceți în pace, fără prea mult sgomot, și fără prea mari cheltueli pentru lucruri fără de folos.

Apropiati-vă de Domnul și de Casa Lui, — *apropiați-vă de Cel ce s'a născut azi în Vifleim. Lăudați nașterea Domnului, azi, când Puterile cerurilor se bucură, și oamenii și pământul să veselesc împreună, — acum și la mulți ani.*

Dat în Reședința noastră Episcopoească la Nașterea Domnului nostru Isus Hristos anul 1931,

al vostru de tot binele voitor — cu binecuvântare Arhierescă

N I C O L A E, Episcop.

De Nașterea Domnului.

Prăznuirea strălucitei sărbători a Nașterii Domnului, este cel mai binevenit prilej pentru sufletele evlavioase să mediteze asupra caracterului profund și minunat, al întrupării Fiului lui Dumnezeu și asupra efectului binecuvântat ce această întrupare l-a produs în lume.

Odinioară oamenii rătăceau peste întreg cuprinsul pământului, cufundați în întunericul superstițiilor și de obicei nu aveau alt Dumnezeu, decât pe cel înfățișat în chipurile cioplite. Acum închinarea și-o fac în fața altarelor Mântuitorului Hristos, pe care îl recunosc de Dumnezeu adevărat.

Când începură oamenii să se lapede de idololatrie? Când însuș Dumnezeu, când însuș Cuvântul dumnezeesc, trup s'a făcut. Când amuțiră oracolele Grecilor și ale lu-

mei întregi? Când adevăratul Mântuitor a pășit pe pământ. Când au fost recunoscuți ca simpli muritori și apoi disprețuiți după merit zeii și eroii poezilor? Când Domnul a făcut din moarte un trofeu și trupul pe care El l-a purtat, l-a ridicat din întunericul mormântului la o nouă și mai strălucită viață. Când a fost înfrântă viclenia și mânia demonilor? Atunci când Cuvântul, Puterea lui Dumnezeu, Domnul tuturor celor văzute și celor nevăzute, s'a îndurat de slăbiciunea omenească și însuș a luat trup omenesc. De atunci au încetat pe rând și rătăcirile de tot felul. De atunci înțelepciunea păgână a fost vădită de nebunie.

Și cine este acel Hristos, născut din Fecioară, al cărui nume și ființă toate le întunecă, a cărui putere toate le înfrânge,

a cărui învățătură lumea a umplut-o? Păgânii ne-au răspuns de obicei prin cuvinte de hulă și răutate. Ce ne vor răspunde însă acum după veacuri de luminare și biruință, strecurate sub imperiul Evangheliei Lui Iisus Hristos?

Vor susține că a fost numai om? Dar cum ar fi fost în stare un simplu muritor să dărîme toți zeii păgâni și prin puterea sa să ne dovedească nemernicia acestora? Care om, vrăjitor, cuceritor, rege sau împărat, a fost cândva în stare să pornească lupta cu o mulțime nemăsurată de popoare și neamuri, și la cele dintâi ciocniri să biruiască cu fală ceata demonilor, puterea vrăjitorilor, cultul idolilor și înțelepciunea păgână? Numai **El, Domnul și Dumnezeu nostru; numai El Cuvântul întrupat** la plinirea vremii în ieslea săracă din Vifleemul Iudeii. Numai el a fost în stare să nimicească prin puterea biruitoare a necuprinsei Sale înțelepciuni, toate rătăcirile; astfel că cei cari odinioară s'au închinat chipurilor ciplite, azi să le calce în picioare. Cei cari au admirat arta vrăjitorilor, azi să arunce cărțile lor în flăcările mistuitoare ale focului. Chiar cei ce au strălucit ca filosofi și înțelepți între oameni, azi se preferă învățătura umilă a Evangheliei, ori cărei înțelepciuni și învățături omenești.

Această admirabilă prefacere petrecută în aproape 2000 de ani în viața omenirii, se cuvine să rămână neîncetat vie în cugetele și sufletele celor buni, spre bucurie și mângâiere, celor răi spre trezire și îndreptare.

Din an în an prăznuim marea zi a nașterii Fiului lui Dumnezeu, cu credință și cu înfiorarea sufletească, potrivită împrejurărilor de viață, prin care trecem.

Fie ca prăznuirea din anul acesta să aibă darul deosebit, considerând marile prefaceri în spre bine și fericire, ce le-a realizat Nașterea Domnului în decurs de veacuri de lupte, jertfe și suferințe, — să ne înalțe și pe noi, să ne învioreze cu noi nădejdi într'un viitor mai fericit.

Pătrunși de aceste sentimente de credință și speranță creștină, dorim iubitorilor noștri cititori și prietini să petreacă sfânta zi a **Nașterii Domnului** cu bine și bucurie încă mulți și fericiți ani!

Dr. I. Vască

TĂLCUIRI CREȘTINEȘTI

I.

Boaba grâului ce zace.
Sub brazda 'nsepezită —
Putrezind — ea va aduce
Roadă însutită;
Dar cruțându-se pe sine
Ea singură va rămâne.
Omule — ce treci prin viață —
Nu uita înțelepciunea, ce boaba de grâu te 'nvață.
Te sacrifici pentru semeni! — în veci vei trăi.
Trăind numai pentru tine — fără urme vei pieri.

II.

Bunurile-acestei lumi, sunt sarcini ce 'ngreuiază, —
Jugul lui Christos, e însă — sarcină ce ușurează.

Fl. Mureșanu

În fața sfântului Prunc.

Privirea ni-se îndreaptă azi din nou spre Vifleem. Icoana nașterii Domnului ni-se așează iarăși în fața sufletului. Vedem par'că Vifleemul cu căsuțele de piatră, cu bisericile pline de cântarea îngerească a clopotelor vestitoare, cu turmele de oi behăind în vis, lângă păstorii ce veghează, cu peștera strălucitoare de raze, și cu ieslele pline de mirosul fânului și al florilor din Iudeea... În mijlocul acestui tablou răsare ca într'o noapte steaua. Ea era dorită de toți oamenii. Și era mai mult decât dorită. Era presimțită, chemată, voită de întreaga omenire. Profeții Vechiului Testament, luminați de Duhul lui Dumnezeu, o prevăzuseră și o anunțaseră cu mii de ani mai înainte de a răsări. Preoții și poeții diferitelor neamuri păgâne își exprimaseră nădejile lor în probabila arătare a ei prin cuvinte mișcate și puternic evocatoare a mântuirii, ce avea să vină.

Și această mântuire acum a venit.

A venit sub chipul unui prunc. A venit într'o noapte, când toată lumea visa după mântuirea ei... O iesle de vite aspră și murdară, întocmai ca însăși inima lumii, a fost leagănul Lui. Vitele i-au încălzit trupul, cu răsufierea lor, alături de trupul delicat al Maicei preacurate. Și un bătrân teslar, cu cârja lui de pelerin, venit tocmai din Nazaretul Galileii, se apleacă, protector și în acelaș timp închinător, deasupra Lui, în timp ce păstorii și cu Magii se apleacă smeriți în fața trimisului divin al dragostei lui Dumnezeu.

Aceasta este icoana simplă a nașterii Lui.

Și apoi a început viața Lui, o viață simplă și minunată, cum n'a mai fost nici

una pe pământ până la El, și nu va mai fi vre-o dată pe pământul acesta. Ca o floare minunată crește, se desvoltă și cu Dânsul se naște o nouă istorie.

Definitiv nu se stabilește nicăiri. Continuu călătorește. Indesebi îi place să petreacă pe țărmul lacului Ghenezaret, a cărui apă e liniștită și blândă, așa că bărcile pescarilor cari se văd din depărtare luacă lin. Acolo dă el de cei dintâi ascultători, de cei dintâi ucenici.

E un călător neobosit, un pribeag neînduplecat, de bună voie izgonit din patria lui. Insuși mărturisește despre sine, că nu are nici o piatră pe care să-și plece capul; și e adevărat! El nu are pat pentru odihnă, nici cameră care să fie a sa. Adevăratul său cămin e ulița; patul său pământul, ori scândura bărcii, ori umbra unui smochin.

Călătoria sa are însă un scop. El învață pretutindeni pe unde umblă și își găsește tovarăși cari îl însoțesc. Dacă se întâmplă că învață în vre-o sinagogă, acolo sunt și săracii satelor și orașelor și plini de umilință stau la porți ca și câinii, temându-se ca să nu-i alunge vre-unul din puternicii zilei. Acolo sunt cei mai săraci, cari trăiesc din mila trecătorilor. Acolo se află aceia, cari când mănăcă, când nu, și niciodată atâta, cât să-și alunge foamea — aceia cari strâng aceea ce alții aruncă, fărâmiturile uscate de pâne, ori cojile de fructe; cari suferă iarna și frigul și în fiecare an așteaptă vara ca să se încălzească. Iată pe acești nenorociți ai societății omenști toți ascultând cuvintele dulci și pline de mângâiere ale lui Isus. Nimeni n'a vorbit așa despre ei și nimeni n'a arătat atâta dragoste față de dânșii. Isus iubește pe toți deopotrivă, de aceea pe toți îi cheamă cu cuvintele: „*Veniți la mine toți cei osteniți și însărcinați și eu vă voi odihni pe voi!*”

De aceea voi toți cari sunteți osteniți, nu fiți necăjiți! Voi fraților indesebi, cari aveți datoria sfântă de a șterge lacrimile celor obidiți, nu plângeți! Evangelistul Ioan ne învață că: „*Isus Hristos ieri și astăzi acelaș este*”. El și astăzi tot așa de puternic și tot așa de bun este. În aceste vremuri grele pentru toți, nimeni nu ne poate mângâia, nimeni nu ne poate ajuta, decât pruncul Isus. De aceea voi, cari slujiți Lui, la Dânsul alergați, cereți-i ajutorul sfânt,

puterea de a rezistă și mângându-Vă mângăiați pe cei incredințați vouă, „*pentru că iată bucurie mare vestesc vouă, care va fi la tot norodul. Că s'a născut vouă astăzi Mântuitor, care este Hristos Domnul, în cetatea lui David*”. (Luca 2, 10—11).

Prof. Dr. A. Buzdug

De Sărbători.

„Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni: binevoire!”

Aceste cuvinte cântate de oastea cerească, sunt o eternă simfonie a Cerului ce răsună prin două mii de ani.

Au trecut 19 secole de când văzduhul răsună de glasul îngerilor, glas care vestise „minunea dela Vifleem”. Au trecut 19 secole oastea Cerescului nostru Domn, a vestit păstorilor cari „mâind pe câmp, țineau strajă noaptea, lângă turmele lor”, că s'a născut Hristos, Mântuitorul lumii. S'au scurs 19 secole, dela „Nașterea Copilului divin”, care după vocabularul apostolic a venit în lume la „plinirea vremii”, ca pe „cei de sub lege să-i răscumpere, ca să luăm moștenire fiească”.

Se desăvârșise bucuria universală a întrupării speranțelor omenști!

An de an această stare emoționantă se repetă de câte-ori ne reamintim de acea noapte de iarnă, în care păstorilor din Vifleem li s'a vestit importantul eveniment. An de an, lăsând pentru un moment la o parte grijile vieții, sărbătorim Crăciunul, sărbătoarea Nașterii Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Această sărbătoare scumpă nouă creștinilor adevărați, se prăznuiește cu aceleași sentimente de evlavie și veselie, începând dela coliba cea mai mică, până la cel mai luxos palat. Sărbătoarea Crăciunului este așteptată de noi toți, mari și mici. Pentru cei mici, pentru copii, Crăciunul este simbolul îndeplinirii bucuriei nevinovatei lor vârste, pentru noi cei mari, praznicul sfânt al Nașterii Domnului, este un simbol al ideii religioase.

„Minunea dela Vifleem”, a fost cea mai puternică lumină pentru întunericul acelor timpuri, cea mai sublimă ușurare pentru acele grele vremuri, cea mai deplină liniște

pentru zbuciumările ce frământau omenirea de atunci.

„Minunea dela Vifleem“, este și va fi pentru toate timpurile ziua renașterii noastre spirituale, ziua trezirii la o viață nouă. Dela această minune, lumea s'a schimbat. Lumea veche cu toate că se putea lăuda că dispune de o cultură înfloritoare, s'a surpat în acea noapte minunată.

Fiul Cerescului Domn venit în lume în acea noapte, a pus capăt lumii vechi și în locul ei a înființat una nouă, o lume a păcii, a iubirii și a milosteniei.

Numai prin Hristos omenirea a fost reînviată la viață, la realitate, la adevărata fire omenească, capabilă de idealuri morale, așa cum e, așa cum a făcut-o Dumnezeu.

Și astăzi, după 19 secole, în întreaga lume se simte, că în ziua de Crăciun, planează o atmosferă de pace, de liniște și de dragoste. Se mai resimte dulcea melodie a simfoniei: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu“. Dar durere nu se mai resimte așa cum ar trebui partea a doua a versetului sfânt „și pe pământ pace, între oameni: binevoire!“

Indignarea se sălășluiește în sufletele noastre, a celor ce slujim lui Dumnezeu, când vedem, că „între oameni binevoire“ nu mai există, când vedem, că unii nu mai vor să știe de preoțime, de Biserică, de credință, de Dumnezeu. Dela războiului încoace, slujitorii Altarului nu au avut sărbători așa de grele și de negre, ca cele de acum.

Și prea bine știu cu toții, că dorința lui Dumnezeu e, să ne iubim și să ne ajutăm unul pe altul.

Trăim însă cu convingerea, călăuziți de proverbul „după ploaie vine soarele încălzitor“, că și pentru oamenii Bisericii vor veni zile mai bune, mai senine.

Să sărbătorim ziua Nașterii Domnului cu iubire unul față de celalalt, fie bogat ori sărac, fie puternic ori umil. Să ne unim sufletește, să alungăm ura dintre noi. Să ne plecăm genunchii cu smerenie în fața Aceluia care s'a născut în noaptea sfântă în ieslea din Vifleem, și umplându-ne cu pace și dragoste să cântăm cu toții: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni: binevoire!“

Prof. Dr. G. Stănescu

CRONICĂ

Urăm tuturor cetitorilor și colaboratorilor noștri Sărbători fericite.

Drum istoric. La 23 Ianuarie 1931 patru membrii ai Episcopatului ortodox din Ardeal, anume: Mitropolitul Dr. Nicolae Bălan, Episcopii Roman Ciorogariu, Nicolae Ivan și Grigorie Comșa, au fost primiți în sala prezidială a Senatului de fostul prim-ministru Mironescu și Costachescu, cari au ascultat consternați cele ce li s'au comunicat cu privire la salarizarea membrilor consiliilor eparhiale, prin ștergerea gradajilor, — remânând un consilier cu 7000 Lei — și un canonic unit cu 17.000, și au promis solemn, că se va face rectificarea cuvenită. Aceiași s'au prezentat și la Dl. Ministru de finanțe Popovici, care și el a promis îndreptare — și anume a pus în vedere 5 milioane Lei pentru completarea operațiunilor aranjate de unitul Banciu dela contabilitate. Guvernul a stat până în Maiu, rectificarea n'a urmat, suma pusă în vedere nu s'a dat și domniile dela „Unirea“ au rîs infundat. Să dea Dumnezeu, ca drumul istoric al părintelui Vasile dela Blaj să fie mai norocos ca al ortodocșilor din Ianuarie. Noi vom fi bucuroși de succesul fraților.

Sfințire de biserică. Terminându-se aproape complet noua biserică din parohia Călărași (Hrastăș) protopopiatul Turzii, sfințirea ei provizorie se va face în ziua de Duminecă 20 Dec. c. de către P. On. Dumitru Antal, revizor eparhial, delegatul P. Sf. Sale.

Sărbătorirea D-lui Oct. Goga. Împlinind 50 de ani de viață poetul și scriitorul atât de iubit și bărbatul de stat, a fost sărbătorit cu un entuziasm cum rar s'a văzut atât în parlamentul țării unde l'au proslăvit toți șefii de partide, cât mai ales la banchetul de Duminecă seara oferit de prietini și admiratorii, scriitorii, gazetarii și fruntașii vieții publice din Capitală. A fost o sărbătorire a luptei dusă de poetul Oct. Goga pentru împlinirea idealului național, atât în Ardeal cât și în vechiul Regat. În discursurile rostite s'a re'nprospătat amintirea zilelor de luptă și entuziasm pentru făurirea României mari, în care Oct.

Goga a dus steagul cel mai înălțat. A spus însuși la banchet:

„În veacul al 19-lea a fost prepararea neconștientă pentru a salva viața unui popor. Tot ce e energie s'a strâns ca acest popor să și găsească formula politică singura în care să se poată închege.

Întâmplarea a făcut să mă nasc în satul dela poalele munților,

Ochii mei erau pe graniță. Mă gândeam la povestea populară cu împăratul care cu un ochi râdea și cu altul plângea.

Noi eram ochiul care plângea. Duceam credința că într'o bună zi ambii ochi vor râde (aplauze nesfârșite)...

Nu faceți această sărbătorire pentru mine. Instinctul de conservare al neamului ne strânge azi în vremuri grele (aplauze). E o nouă resurrecție națională care vă strânge. Înainte de război, acest popor simțea în cuvintele ideal național, tablele legei. Au căzut hotarele și s'ar părea că am pierdut tablele legei. Le-am găsit. Ziceți cum veți vrea. Nu poate fi însă altă dogmă azi, când au căzut hotarele vechi“.

Ne bucurăm din tot sufletul de sărbătorirea ce i s'a făcut și-i dorim să-l țină Dumnezeu încă mulți ani în aceeași vigoare sufletească și trupească, luptând și mai departe pentru desăvârșirea deplinei unități sufletești a neamului nostru.

Redacționale. Numărul viitor al „Renașterii“ va apărea cu data de 3 Ian. 1932.

Atragere atențiunea onorațiilor parohi asupra circularei Ven. Consiliu Eparhial Nr. 7786, anexată acestui număr, cuprinzând îndrumări privitoare la alegerea corporațiilor parohiale și protopopești, rugându-i să o desprindă și înregistreze în registrul de esibite.

Căminul studentesc al ficelor de preoți. „Asociația preoteselor române“ din București, sub prezidenția d-nei Eufrosina Dr. N. Popescu, și-a inaugurat în săptămânile trecute un cămin pentru ficele de preoți studente în București, în prezența P. Sf. Sale arhieru Tit Simedria, pr. Dr. N. Popescu, secr. general, P. C. Sa arhimandrit I. Scriban, pr. P. Partenie, mulți preoți, preotese și studenți teologici. După sfințirea localului s'au rostit câteva cuvântări elogiindu-se activitatea asociației preoteselor. Căminul adăpostește 52 de studente, în deosebi orfane de preoți, cărora le dă și ajutoare de tot felul. Este o operă frumoasă ce merită toată lauda, venind mult într'ajutorul preoților.

	PARTEA OFICIALĂ	
---	-----------------	---

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 7367—1931.

COMUNICAT OFICIAL

Sfântul Sinod cu adresa nr. 1750 ne face cunoscut că mulți preoți nu și-au achitat abonamentul de 160 Lei pe anul curent la revista „Biserica Ortodoxă“, prin ceea ce e periclitată însași apariția revistei.

Deoarece această revistă este organul oficial al Sfântului Sinod și deci abonamentul este obligator pentru întreaga preoțimea, invităm pe toți preoții eparhiei noastre, cari au primit această revistă, să achite abonamentul anului 1931, fie direct, fie prin mijlocirea oficiilor protopopești.

P. On. Domni protopopi se vor îngriji de executarea acestui ordin.

Cluj, la 4 Decembrie 1931.

Consiliul eparhial.

Nr. 425—1931. Cluj, (58) 2—2

CONCURS

Să publică concurs pentru întregirea parohiei de cl. II-a *Stâna*, din protopopiatul Unguraș, cu termen de 20 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu postul de paroh sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu supraedificate și grădină.
3. Sesiune parohială întregită la 32 jug.
4. Una zi de lucru dela fiecare casă.
5. Stola îndatinată.

Cei ce doresc a ocupa acest post, își vor înainta oficiului nostru cererea cu documentele necesare, în termenul fixat, iar cu prealabila noastră încuviințare se vor putea prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor prezenta act de învoire dela P. Sf. nostru Episcop, fără de care act nu vor fi luați în candidare.

Unguraș, la 24 Noemvrie 1931.

În înțelegere cu Consiliul parohial din Stâna.

I. Ghiurișan, protopop.

Circulară

către toate Oficiile protopresbiterale și parohiale din Eparhia ortodoxă română a Vadului, Feleacului și Clujului.

Având în vedere, că la 31 Decembrie 1931 expiră mandatul corporațiilor reprezentative și organelor executive bisericești și deci urmează, ca aceste corporațiuni și organe bisericești să se constituie din nou, atât în parohii cât și în protopopiate, pe un nou period de șase ani (1932—1937):

Consiliul nostru eparhial dispune: să se facă alegeri noi bisericești, pentru: consiliile, epitropiile, comitetele parohiale și pentru adunările, consiliile și epitropiile protopopești.

Alegerile membrilor în consiliile, epitropiile, comitetele parohiale și a membrilor mireni în adunările protopopești, le vor face adunările parohiale în cursul luni Ianuarie 1932.

I. În parohii.

1. *Listele membrilor adunării parohiale.* Înainte de toate oficiile parohiale vor avea să întocmească până cel mult la 31 Dec. ale anului curent lista parohială, trecându-se în fruntea ei preoții, diaconii și cantorii bisericii, apoi în ordine alfabetică sau după străzi toți bărbații majori din parohia materă și filii, arătându-se numele și pronumele, ocupația, locuința, strada, numărul casei și etatea.

După alcătuirea listei, ea se revidează de către Consiliul parohial, care poate adăuga pe cei omiși sau poate șterge din ea pe cei ce nu îndeplinesc condițiile legale.

După această reviziune, lista se cetește în biserică, în prima Duminică din Ianuarie după Sf. Liturghie, dela care dată stă la Oficiul parohial spre vedere publică, 14 zile libere.

Despre reviziunea listei în Consiliul parohial, despre ceteștea ei în biserică și despre numărul total al alegătorilor se drează procese verbale verificate.

După expirarea termenului de 14 zile libere, lista se scrie, de către conducătorul oficiului parohial, în trei exemplare egale, se certifică cu semnătura lui și cu sigilul parohiei și se trimite un exemplar la Oficiul protopopesc, al doilea la Consiliul eparhial, iar al treilea se păstrează la cancelaria parohiei.

Lista aceasta se pune imediat în aplicare.

Contestațiunile cu privire la înscrierea neregulată în listă sau la omisiunea efectuată, se formulează în scris și se adresează Consiliului eparhial prin scrisoare recomandată, în termen de 14 zile libere, dela data când lista a fost ceteștită în biserică.

Consiliul eparhial, primind contestația, cercetează motivele și hotărăște definitiv. Lista astfel hotărâtă de Consiliul eparhial rămâne valabilă pentru un an și în cursul anului nu se poate modifica.

2. *Adunarea parohială* electorală se ține în *Duminică din 24 sau 31 Ianuarie.* În această adunare se va alege consiliul parohial, epitropia, comitetul parohial și membrii mireni în adunarea protopopească, conf. art. 44—56 din legea de organizare.

Adunarea aceasta se convoacă de paroh sau

administratorul parohial cu 8 zile înainte și se aduce la cunoștință protopopului.

În ziua în care se ține adunarea parohială, se servește sfânta Liturghie cu invocarea Duhului sfânt.

Adunarea parohială se deschide printr-o vorbire ocazională, în care se arată interesul și sprijinul pe care le datorează credincioșii bisericii, se sfătuiesc alegătorii să fie conduși în alegere de Duhul păcii și de interesul superior al Bisericii, după care se constituie biroul, prin numirea unui secretar și a doi bărbați de încredere.

După constituire, secretarul cetește apelul nominal din lista membrilor adunării parohiale.

Pentruca adunarea să poată lua hotărâri valabile, se cere să fie prezenți, afară de președinte, cel puțin a zecea (10) parte a membrilor înscriși în listă (art. 42 din lege). Dacă nu este acest număr, adunarea parohială se convoacă din nou peste opt zile și atunci adunarea parohială se va ține cu orice număr de membri, nu însă mai mic decât numărul membrilor ordinari aleși în Consiliul parohial.

Alegerea membrilor, în consiliul și epitropia parohială, se face prin aclamațiune sau votare nominală. La cererea unei a patra ($\frac{1}{4}$) parte a membrilor prezenți, alegerea se face prin votare secretă.

Biroul adunării parohiale va menționa, în procesul verbal încheiat, toate cele petrecute cu prilejul ținerii adunării parohiale. În special se va menționa, că adunarea parohială s'a convocat cu 8 zile mai înainte și cu program anume, stabilit, că s'a săvârșit sfânta Liturghie cu invocarea Duhului Sfânt, că adunarea s'a constituit legal și că s'au discutat numai chestiunile puse la ordinea zilei. De asemenea se va nota în chip precis modul de votare, hotărârile luate și eventualele contestații.

Procesul verbal se cetește, se verifică și se subscrie de președinte, secretar și de cei doi bărbați de încredere.

3. *Consiliul parohial*, este organul executiv și administrativ al adunării parohiale și este ales din sânul ei. El lucrează sub prezidenția parohului (adm. parohial) și se compune astfel: în parohiile până la 1000 suflete din 10 membri aleși, în cele până la 1500 suflete din 15, în cele până la 2000 suflete din 20, în cele până la 2500 suflete din 25, iar dela 2500 suflete în sus, se vor alege 30 membri, oricât de mare ar fi nrul sufletelor din parohie.

Tatăl și fiul, frații, socrul și ginerele, nu pot fi în acelaș timp membri ai Consiliului parohial.

Preoții din parohie, diaconii și cantorul de strana dreaptă (cantorul prim), sunt membrii de drept și cu vot deliberativ ai Consiliului parohial.

Epitropii sunt și ei membri de drept ai Consiliului parohial, însă numai cu vot consultativ.

La ședință sunt a se convocă atât membrii aleși, cât și cei de drept și cei supleanți. Membrii Consiliului parohial lucrează onorific și se pot realege.

În Consiliul parohial se aleg și membri supleanți, jumătate numărul membrilor ordinari. Membrii supleanți au drept de vot numai în lipsa membrilor ordinari.

4. *Epitropii parohiali*, sunt bărbații din parohie, cari administrează averea parohială și sunt aleși dintre cei mai merituoși creștini. Ei pot fi realeși.

Numărul epitropilor este de 3 în parohiile cu cel mult 300 capi de familie, și 5 în parohiile cu un număr mai mare de capi de familie.

Epitropii se aleg de adunarea parohială în aceeași zi cu membrii consiliului parohial.

Epitropii nu pot fi înrudiți între ei până la al 4-lea grad de sânge și al 2-lea de cuscrie.

La alegerea epitropilor se va avea în vedere, ca să fie aleși numai atari credincioși, cari din toate punctele de vedere dau garanții, că vor fi buni administratori ai averii parohiale, astfel, încât prin activitatea lor averea parohiei nu numai să se păstreze, dar să și sporească.

Contestațiile în contra alegerii epitropilor se înaintează în termen de 14 zile libere la protopopul locului, care decide definitiv asupra lor.

Epitropii aleși se notifică oficiului protopopesc spre aprobare.

După expirarea termenului de contestație, protopopul întărește pe epitropii aleși, încunoscându-i în scris atât pe ei, cât și pe oficiul parohial și punându-le în vedere ca în 8 zile să depună jurământ înaintea Consiliului parohial după următoarea formulă:

„În numele Sfintei Treimi Eu ales și întărit în demnitatea de epitrop la parohia, declar prin aceasta, că mă oblig a administra cu cea mai desăvârșită cinste averea mișcătoare și nemiscătoare a parohiei și a lucra cu toată râvna pentru păstrarea și sporirea ei, respectând toate ordinele și dispozițiunile autorităților superioare bisericești. „Așa să-mi ajute Dumnezeu“.

Urmează apoi semnătura epitropului și a parohului (adm. parohial) cu a Consiliului parohial.

După depunerea jurământului, epitropii iau în primire averea parohială, dela Consiliul parohial. Despre predarea averii se ia proces verbal în două exemplare, semnat de Consiliul parohial și de epitropi, dintre care un exemplar se înaintează la Oficiul protopopesc, iar altul se păstrează în cancelaria parohiei.

5. *Comitetul parohial*. Pe lângă Consiliul și epitropia parohială se poate alege în fiecare parohie și un comitet parohial special, pentru problemele culturale și asistența socială în parohie. (Art. 52—54 din legea de organizare.)

Procesul verbal al adunării parohiale se va înainta în decurs de 8 zile Oficiului protopopesc.

II. În protopopiate.

1. *Adunarea protopopească* va avea 15 membri ordinari în protopopiatele sub 20.000 suflete și 24 membri în cele cu peste 20.000 suflete, în raportul de 1/3 parte clerici și 2/3 parte mireni.

Alegerea membrilor clerici la Adunarea protopopească se face de către colegiul preoțesc, la începutul lunii Februarie, iar a membrilor mireni de către adunările parohiale din protopopiat, cum s'a arătat mai sus.

Convocarea *colegiului preoțesc* se face de către protopop (adm. protopopesc) cu 14 zile înainte de termenul fixat pentru întrunire. Drept de vot au toți preoții și diaconii de mir, fie în funcțiune, fie în pensiuine, din cuprinsul protopopiatului. Colegiul preoțesc nu se poate convoca pentru zi de Duminecă sau sârbătoare.

Procesul verbal luat în colegiul electoral preoțesc se pregătește în două exemplare, din care unul se înaintează Consiliului eparhial, iar altul se păstrează la oficiul protopopesc.

Convocarea adunărilor parohiale pentru *alegerea membrilor mireni* la adunarea protopopească, o face protopopul (adm. protopopesc), prin parohul respectiv (adm. parohial) cu cel puțin 8 zile înainte de data întrunirii.

Dacă o parohie alege unul ori doi membri în adunarea protopopească, alegerea se poate face și prin aclamațiune. Dacă însă alege 2 ori 3 parohii un membru, alegerea se face ori cu vot secret ori cu vot nominal.

Procesele verbale ale adunărilor parohiale, privitoare la alegerea membrilor mireni în adunarea protopopească, se pun în plic sigilat cu sigilul parohial și se încredințează unuia dintre bărbații de încredere, ca să-l ducă în persoană la locul indicat de protopop, unde este convocat colegiul electoral pentru despoicerea scrutiniului.

Protopopul declară ales pe cel ce a întrunit majoritatea voturilor din circumscripția electorală respectivă. În caz de paritate, se procedează la tragere prin sorți.

Procesul verbal al scrutiniului se înaintează, cu toate actele de alegere, Adunării protopopești, pentru verificare.

Contestațiile în contra alegerii membrilor clerici și mireni se pot face în termen de 8 zile libere dela alegere, la Adunarea protopopească, care are căderea de a verifica alegerea, sau a o anula și a decide alegere nouă în caz singuratic.

Adunările protopopești se vor ținea în prima săptămână din Martie.

2. *Consiliul protopopesc* se alege de Adunarea protopopească.

Numărul membrilor Consiliului protopopesc este de 6, în raportul de 1/3 clerici și 2/3 mireni. Adunarea și Consiliul protopopesc lucrează sub președinția protopopului (adm. protopopesc).

3. *Epitropii protopopești* se aleg de administrația protopopească și au aceleași atribuțiuni ca și epitropii parohiali. Numărul lor va fi de 4.

Restricțiunile de rudenie și cuscrie în Consiliul și Epitropia protopopească sunt aceleași ca în Consiliul și Epitropia parohială.

4. *Judecătoria protopopească*. În adunările protopopești se va alege pentru fiecare protopopiat o judecătorie protopopească, dintre preoții tractului, constătătoare din un președinte și 2 membri ord.

III. Informațiuni finale.

La toate organele bisericești constituite prin alegere (consiliile, epitropiile și comitetele parohiale, adunările, epitropiile și consiliile protopopești) se va alege și un număr de supleanți, până la jumătatea numărului celor aleși ca ord. (art. 175 din lege).

Până la constituirea organelor bisericești noi, cele vechi vor continua să funcționeze.

On. oficiile protopopești și parohiale sunt pof-tite să îngrijească de observarea strictă a dispozițiunilor legii, art. 37—83, referitoare la alegerile bisericești și să dea toate informațiunile, care li se vor cere cu privire la aceste alegeri.

Despre alegerile pentru adunarea Eparhială vom da circular detaliat și separat.

Cluj, la 10 Decembrie 1931.

Consiliul eparhial.